

Abstrakt

Cílem práce je upozornit na specifické postavení moderní literatury v kontextu úvah Jana Patočky o vztahu mýtu a literatury. V této souvislosti upozorníme na to, že Patočka určuje dvě epochy: „uměleckou“ (umění do 19. století) a „estetickou“ (moderní umění). Patočka tvrdí, že moderní umění se vyznačuje projevem svobody a vyjádřením subjektivního smyslu, zatímco pro uměleckou epochu je typický mytický a náboženský smysl. Zaměříme se na problémy, které s tímto vymezením souvisejí – přítomnost mýtu v moderní literatuře a projev svobody v předmoderním umění. Tyto problémy budeme řešit na pozadí Patočkovy teorie ozvěnovitosti, teorie dějinnosti a třech základních životních pohybů.

Klíčová slova

moderní literatura, mýtus, životní smysl, spisovatel, svoboda, ozvěnovitost, dějinnost, životní pohyby, pohyb pravdy, fenomenologie